

— 2 —
 Å fine Kläen, som penger förstöra,
 Nej Ola wi ska wa Swenske Män,
 Ly mej äd, så äst du min wän.
 Kåms du i hu hwa Far sade
 Då wi wa påga å nöjde och glade:
 Ni ska få fläst å rubrö å äda,
 I wallmar och skinn sko ni er kläda,
 Arbeia sko ni som heila kåra,
 Wa trona å fölla min låra,
 Wörda Gud och Öfriheden,
 I komer ellest i förtreden,
 Sätten jer alrig emod Laf och Rätt,
 Betalen jer skatt, å hållen jer nått
 Med tøj som mor kan temerka,
 Liden på de e myed stärke. —
 Broer Päär du talar myed sant,
 Ja har förstöfsad mången slant
 På främ och döjlighet
 Å ej åtlytt min Öfrihed,
 Ja har integning på hemman å jor,
 Som ja fick i arf af far och mor.
 För denna swåra omständigheden
 Seder hos Köbmannen heila förtreden,
 Han har låkad mig, tragtejråd och swored
 Och sudit sål hos mej we bored.
 Hur ska ja göjra, sej ås du kan
 Så ja kan blia en årleger man. —
 Arbeja, å bejd wår Herre om Nåd,
 Å sein ska du fölla hans Hejlige råd,
 Då ska du röina den hjälpen du får,
 Å att han öfwer Köbmannen rår.

Jönköping, 1832, N. E. Lundströms Boktryckeri.

Kostar 1 Sch Banco,

(Jemför fig. med 12 vers.)

Matts Krakes Lefwernesbeskrifning.

Ängslig i en rutten Roja Sitter jag nu full
 och stäms, Kron-Betjenter fring mig stöja
 Och till Hårads-Ting jag stäms.

2. Min Historia att berätta Är ej syn-
 nerligen lång, Och meriter ha för detta Jule
 gjordt min lefnad twång.

3. I en tågsång född på Landet, Sick jag torst och horn att di, Fångslades i lindelbandet, Skrek att ständigt waggad bli.

4. Fördes i en sotig skinda Intill nästa Kyrkoby, Der uti en bättre linda Kapp-lans Mor mig måste sy.

5. Efter far mins trögna yrkan, Sedan allt ting wart tillreds, Blef jag buren i Trä-kyrkan, Der till Matts jag Christnades.

6. Lånsmans-mor bar mig till dopet, Fogden stod och fadder sjelf, Kloekarn bar in fulla stopet, Håmtadt ifrån socknens elf.

7. Resan hemåt, att förmoda, Vår kan hända lyckligt gått; Och höll faddrarna till goda, Vår man tro, allt hwad de fått.

8. Sen ur waggan jag blef tagen Och begynte till att gå, Sick jag skakra, ringe-fragen, Med en lapp att spilla på.

9. Far min, wältänkt på det wiset, Att få mig bestedelig, Glömde ej att nyttja riset På min anda stundelig.

10. Sick sen dageligen snåsa För små pojksrek, och att jag Jäke wille låra låsa, Som går flent ännu i dag.

11. Nran, spadarn, kampen, plogen, Skulle bli mitt tidsfördrif; Men tro Matts han gick på frogen, Söp och spelte mannawif.

12. Sedan ganska underligt Togs till fricorri och armen: Undwel all blefyr i Kri- get; Ty jag höll mig bakom sten.

13. Undfick affsed, hemkom modig, Trottsade hwar socken-dräng. Hwarje söndags afton blodig, Rönt jag så mången släng.

14. För till stan att lagg-kärl sälja: Gjorde marknan mycket kort. Myntet fect mig intet qwälja, Somt söps upp och somt stals bort.

15. Fördes således på det sättet Intet resa hem till Far. Sjukna, och på Lazarettet Led af bett och usla dar.

16. Kärdes ut och måste tigga, Hade ingen fristad sen. När i rännsten jag fanns ligga, Drogs jag utaf Brandwakt dån.

17. Sjöng att werlden war mig bitter, Ja bedröfwelig och trång: Att hwad jag af den besitter, Är ett swårt lekamligt twång.

18. Till olyckan får i flickor Jag mig dock förhoppning gör, Säljer snösk och swaf-welslickor, Att mig kunna komma för.

19. Andtlig, utan att besinna, Gifte jag mig i en hast, Sick en dugtig Ladgårds- Qwinna Med båd stäwa, stäfwel, qwast.

20. Straxt i barnsång föll min Willsa Öfwer fåhus-tröskeln stjelp. Swor och wille mig inbilla, Att des pojke gjordt sig sjelfst.

21. Ufelhet och daglig tråta, Barna- strif så jämmerlig, Hungers nöd, i brist af äta, Alltid sen förföljde mig.

22. Nu är jag wid god förtåring (Wor- gad för en gammal ring) Far att skiljas wid min kåring, Prompt wid nästa Hårads-Ring.

23. Nu sin lycka hon försutit För en gerning uppenbar; Men hwad jag mig nu förbrutit, Går snart af med några par.

24. Krögar-Far, gif mer på borgen, Jag will dricka än ett rus, Lefwa glad och glömma sorgen, Herre der jag kan få hus.

(Sesför sig. med 10 vers.)

Finkelströms öden.

Brymt är mitt öde; Om bland de döde, Res
dan jag låge, det wore så väl! Ängsliga ti-
der! Kors, hwad man lider Både till srupe,
lekamen och själ.

2. Inne jag fryser, Ute jag ryser, Min-
dre af köld än för Björnarnas syn; Ser jag
en satan Komma på gatan, Resa sig håren,
förvandlar sig hyn.

3. Hatten är hålig, Halsduken dålig,
Fracken durksigtig och inpyrd med dam, Sbn-
drig är västen, Lappig är resten, Låna snart
glutta ur stöflorna fram.

4. Ja, mina kläder Himmelens wäder
Spela nog strängt genom hålen derpå; Ofta
om dagen Kyler jag magen, Och kan i pen-
ning-brist droppar ej få.

5. Ålskade droppar! Hjertat det hoppar,
Blott jag i andanom läppjar på er; Skön är
mixturen, Kummin-tinkturen Smak, som är
dråplig, åt fångkolen ger.

6. Men den Traktören Swär för lifö-
ren Som uppå Ankarn än obetald står; Krog-
pigan knotar, Matmodren hotar, Att ej mer
lemna på borgen en tår.

7. Köpman gronderar, Skräddarn ral-
jerar, Bittert som tusen är Skomakarns tal.
Fältskärn vill raka Sönder min haka, Omwif
om nånsin han får sitt qwartal.

8. Af mina wänner Ingen mig känner,
Men nog besöks jag af andra, min sann, Of-
ta i wärja, Stå de och swärja Och säga:
Herre, det går aldrig an!

9. Ja, hårom dagen Hwad jag blef sla-
gen! Då en af dem så begynte sitt tal: Hur
är det? har herrn? San eljest tar herrn, Ni
ska till Gisslun, sa min Principal.

10. Så kom den wargen Uppbördskom-
sarjen Och skrek: min gynnare, hit med kon-
tant! Nog ni haslerat Och mig fixerat, Eller
er trådstol och forgsång i pant!

11. Så mycket wärre, Gunstige Herre,
Swarte jag: det ej min egendom är. Men
om Herrn wille Så har mitt snille En liten
skatt att bjuda er här.

12. Nå kan jag wåga Hörsammast frå-
ga, Sa Kommisarjen, hwad är det för slag?
Wersar — blef swaret, Bara Herrn tar'et,
Kan det ju tryckas på Kronans förlag.

13. Sen, från Herr Knipström Jag till

Herr Gripström Wände med bugning mitt
wördsamma tal. Tag denna binga Gunstigt
— och bringa Henne, som borgen, till Herrns
Principal!

14. Slott af briljanter, Berg af de-
manter, Skogar af gull i poemerna stå, Men-
nisko-wänner I er man känner, Ack, gode
Herrar — så gynnen mig då.

15. Knipström han skratta, Gripström
han fatta Råppen helt håstigt och swarte så
hår: Herre besinna, Om ni lär finna Någon
så galen, som tar sådant der.

16. Nu, hwad det lider Och hwad det
skrider, Jagar mig wården ur rummet till
slut, Hustrun hans skäller, Pigan sig ställer,
Att gjuta mer än försmädelser ut.

17. Sift får jag, satan, Frusen, på
gatan Stå mellan björnar i durksiktig frack,
Och resolvera Att galoppera Och kanske slupa
på karr'ngar och pack.

18. Men, till en råga Uppå min plåga,
Älskar jag Maja uppå hwhita björn Som jag,
betagen, Säg härom dagen Med en tillbed-
jare stå wid ett hörn.

19. Att nu få brinna För slig gudinna
Wittne om höghet i fånslorna här; Men,
hwilken smärta! Skönhetens hjerta Endast
för penningar fånslorullt år.

20. Derföre, broder! Wisa dig goder!
Utom din hjälp finns ej någon i sta'n; Få-
fångt det bleswe, Om jag ock skrefwe Prompt
en revers uppå själen åt Jan.

Samtal emellan två Bönder som woro Bröder.

West du Ola hwa ja fådt spöra
Du will icke dina barn försöra,
Du körer till staen med Korn och Ru
Och inga pengar har du nu —
Du lefwer etter din dåjliga wisa
Köbmannen den will du prisa;
Men ja ska sia dej ett så gått som to
Ä där te ska du sätta din tro:
Hwad har du med Caffé och Win att göra,